

“मीठे बच्चे- जसरी बाबालाई सबैप्रति दया आउँछ, घृणा आउँदैन त्यसैगरी तिमी बच्चाहरूले पनि कसैलाई
घृणा नगर, दयावान बना”

प्रश्न:- दयाका सागर बाबाको सारा विश्व प्रति एउटै मात्र योजना छ, त्यो कुन हो?

उत्तर:- सबै मानिसलाई एवं तत्त्वहरूलाई पावन बनाउने, मुक्ति र जीवन मुक्तिको वर्सा दिने। यो एउटै मात्र योजना बाबाको छ। तिमी बच्चाहरू बाबाको सहयोगी हौ। तिमीले पहिला आफूमाथि दया गर्नु पर्छ। श्रीमतमा चलेर आफूलाई पावन बनाउनु छ। अनि फेरि सबैलाई विकारको गन्दगीबाट निकाल्ने सेवा गर्नु छ।

गीत:- कौन आया मेरे मन के द्वारे...

ओम् शान्ति। को आएको छ? बाबा आउनु भएको छ। कसको पासमा? बच्चाहरूको पासमा। बच्चाहरू कसको पासमा आएका छन्? बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो पासमा। अहिले तिमी सम्मुख बसेका छौ। जान्दछौ- बाबा दयाका सागर हुनुहुन्छ। बाबालाई थाहा छ- मेरा बच्चाहरूलाई मायाले धेरै दुःखी, पतित बनाएको छ। यो कुरा बच्चाहरूलाई थाहा छैन। बाबालाई थाहा छ, त्यसैले दया लाग्छ नि। घृणा आउँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई सुखको सम्बन्धमा पठाएको थिएँ। ५ हजार वर्षको कुरा हो। ड्रामा अनुसार मायाले तिमीलाई दुःखी बनायो। पहिले तिमी सतोप्रधान थियौ, फेरि रजो, तमोमा आयौ। यो कुरा मैले जान्दछु। तिमी मेरो बच्चा हौ। तिमी बच्चाहरूलाई पावन बनाउन, राज्य-भाग्य दिनको लागि मलाई नै आउनु पर्ने हुन्छ। बच्चाहरूलाई पनि थाहा छ- वास्तवमा बाबा आउनु भएको छ। प्रेमका सागर, शान्तिका सागर हुनुहुन्छ। हामीलाई सुख-शान्तिको दुनियाँमा लैजानुहुन्छ। बाबा जान्नुहुन्छ- यो माया नै सबैको सबैभन्दा ठूलो दुश्मन हो। त्यसैले म आएको छु, तर म विचित्र छु, त्यसैले मलाई चिन्दैनन्। पहिला मान्दथ्यौ- कृष्णले आएर राजयोग सिकाएका थिए, स्वर्गको मालिक बनाएका थिए। तर कहिले र कसरी बनाएका थिए- यो चाहिँ जान्दैनन्। अहिले बाबालाई धेरै दया लाग्छ किनभने थाहा छ, बच्चाहरू माया अर्थात् ५ भूतहरूको अधीन भएका छन्। परवश छन्, उनलाई अब मुक्त गर्छु। बाबा भन्नुहुन्छ- अब मेरो लागि वा यो सारा सृष्टिको लागि तिमी मेरो मतमा चल। मलाई याद गर, साथसाथै दयावान् पनि बन। सबैलाई बाबाको परिचय देऊ। न्यायाधीशहरूले पनि भगवानको नाम लिएर शपथ लिन लगाउँछन्। तर किन? यो कसैले पनि जान्दैनन्। भगवान् को हुनुहुन्छ? केवल भगवान् मात्र भन्ने गर्छन्। पिता शब्द पनि छ। जब शपथ लिन लगाइन्छ तब किन लिन लगाइन्छ? यो कुरा उनले बुझेका छैनन्। भन्ने गर्छन्- गड फादरको नाम लिएर शपथ लेऊ। तर पनि फादरलाई जानेका नै हुँदैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ- बाबा नै गड फादर हुनुहुन्छ। शपथ लिन लगाइन्छ किनभने सम्झन्छन् यदि हामीले कुनै उल्टो कर्म गर्छौं भने बाबाले सजाय दिनुहुन्छ। जसरी घरमा कुनै बच्चाले उल्टो काम गर्छ भने पिताले थप्पड लगाउनुहुन्छ भन्ने डर रहन्छ। उनीहरू भगवानको शपथ लिन्छन्। तर भगवान् को हुनुहुन्छ, थाहा छैन। कसरी सजाय दिनुहुन्छ? क्रिश्चियनहरूले बाइबिल लिन्छन्। कसैले गीता लिन्छन्। गीताका भगवान् कृष्ण थिए भन्ने सम्झेका छन्। त्यसैले कृष्णलाई सम्मुख राखेर क्षमा माग्छन्। यदि हामीले झूटो बोल्छौं भने उहाँले दण्ड दिनुहुन्छ भन्ने सम्झन्छन्। अब सत्य त बाबालाई भनिन्छ। क्राइस्टलाई सारा दुनियाँले सत्य त

भन्दैन। सदा सत्य त परमपिता भगवान् हुनुहुन्छ, फेरि पनि उहाँलाई चिनेका छैनन्। जब पिता आएर बच्चाहरूलाई जन्म दिनुहुन्छ तब नै बच्चाहरूले पितालाई चिन्नेछन्। अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबाले आफ्नो बनाउनु भएको छ। यी माताद्वारा रचनु भएको छ। उनलाई आदिदेव पनि भनिएको छ। वास्तवमा आदि देवी पनि छिन्। यदि मम्मालाई आदि देवी भन्ने हो भने यिनलाई (ब्रह्मालाई) बडी आदि देवी भन्नु पर्ने हुन्छ। यो धेरै रहस्यमय कुरा छ। जो विशालबुद्धि छन् उनले नै यो कुरा बुझ्न सक्छन्। भन्ने पनि गरिन्छ— बाबा पतितलाई पावन बनाउनेवाला हुनुहुन्छ। ठिकै छ, पावन दुनियाँ कुनचाहिँ हो? के मुक्तिलाई पावन दुनियाँ भन्न सकिन्छ वा जीवन मुक्तिलाई पावन दुनियाँ भन्न सकिन्छ? यो कसैले जानेका छैनन्। गायन त धेरै गर्छन्। उनीहरूको बुद्धिमा केवल यति मात्र छ, परमात्मा आउनुहुन्छ। तर उहाँको रूप आदि जानेका छैनन्। त्यसैले सर्वव्यापी भन्दछन्।

बाबा एकदम दयालु हुनुहुन्छ, प्यारका सागर हुनुहुन्छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरू पनि दयालु बन्नुपर्छ। प्यार गर्नुपर्छ। बाबाले धेरै दया गर्नुहुन्छ। यसैलाई भनिन्छ मसीफुल। बाबा भन्नुहुन्छ— म तत्त्व सहित सारा सृष्टि प्रति मसीफुल हुँ। नलेजफुल हुँ। प्यारमा पनि फुल (पूर्ण) हुँ। धेरै प्यारो बन्छु। जसरी श्रीकृष्ण कति प्यारा छन्! उनको घरानामा सबै प्रिय हुन्छन्। वास्तवमा डिनायस्टी सदैव राजाहरूमा हुन्छ। किङ्ग एडवर्डको राजाई भनिन्छ। प्रिन्स अफ वेल्सको भनिदैन। प्रिन्स नै फेरि पछि किङ्ग (राजा) बन्छन्। त्यसैगरी यहाँ पनि यस्तै हुन्छ। क्रिश्चियनको सम्बन्ध कृष्णको राजधानी सँग धेरै नजिकको छ। ती क्रिश्चियनहरूले कृष्णको राजधानीबाट धेरै कमाउँछन्। पहिले कृष्णको राजधानीलाई आफ्नो हातमा लिन्छन्। अन्त्यमा फेरि दिन्छन्। कृष्णको भनौं अथवा लक्ष्मी-नारायणको राजधानी भनौं, थियो नि। अब ती क्रिश्चियनहरूले कृष्णलाई विश्वको राजधानी दिनेछन्। कति आश्चर्यजनक रहस्य छ! अहिले उनीहरूले नै कृष्णको राजधानीलाई मदत पनि दिइरहेका छन्। अन्त्यमा सारा राजधानी कृष्णलाई दिएर जान्छन्। त्यसैले कृष्णको मुखमा मक्खन देखाइएको छ। यस्तो होइन, कुनै मक्खनको गोला हो। दुईवटा बाँदर आपसमा लड्छन्, अनि मक्खन चाहिँ कृष्णलाई मिल्छ। भाइहरू त लड्दैनन्, बाँदर लड्छन्। पाँच विकार पनि बाँदरमा धेरै हुन्छ, यो प्रख्यात छ। अहिले तिमी कृष्णको राजधानी बनाइरहेका छौ। विश्वको मालिकपनको मक्खन तिमीलाई मिल्नु छ। लेन-देनको अथवा कर्मको हिसाब-किताब कस्तो अचम्मको छ! क्रिश्चियनहरूको पनि कर्म हेर, राजधानी लिएर फेरि फिर्ता दिनु छ। आपसमा कति धेरै लड्छन्! राजाईको मक्खन फेरि पनि तिमीहरूलाई नै मिल्नु छ। तिमी राजकुमार-राजकुमारी बन्छौ। तिमी बच्चाहरू पनि एकदम दयालु, प्यारका सागर बन्नु छ। घृणा ल्याउनु हुन्न। दुनियाँमा त एक अर्का प्रति घृणा राख्छन्। यथा राजा-रानी तथा प्रजा नम्बरवार घृणा राख्छन्। आपसमा लडेर मर्छन्।

बाबा राम्रो सँग सम्झाउनु हुन्छ— यसमा घृणाको त कुरै छैन। यो त यस्तै ड्रामा बनेको छ। हरेक मानिसहरूले आफूलाई नीच पापी भन्दछन्। मन्दिरमा गएर आफूप्रति घृणा गर्छन्। महात्मालाई पवित्र सम्झेर उनको चरण पर्छन्। भन्दछन्— तपाईं पावन हुनुहुन्छ, हामी पतित छौं। यी सबै कुरा बाबालाई थाहा छ।

मानिसहरू गड फादरको नाम लिएर शपथ लिने गर्छन् तर त्यो सबै झूटो हो किनकि गड फादरलाई चिनेकै छैनन्। यदि गड फादर भनेर शपथ उठाइन्छ भने त बुद्धिमा आउनु पर्छ, उहाँबाट हामीलाई वर्सा मिल्छ।

स्वर्ग के चीज हो, यो कसैलाई पनि थाहा छैन। भन्ने पनि गर्छन्— ओहो! फलानो मर्न्यो, स्वर्गवासी भयो। त्यसोभए के गयो त? केही पनि बुझ्दैनन्। बाबाको कसैप्रति पनि घृणा छैन। सबैप्रति प्यार छ।

अहिले तिमी बच्चाहरू सम्मुखमा छौ। बाबाले खास बच्चाहरूलाई, बाँकी सबैलाई सम्झाउनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाएर जीवन मुक्ति दिन्छु, अरू सबैलाई मुक्तिधाममा लिएर जान्छु। मेरो सबै सँग प्यार छ। त्यो सरकारका त अनेक योजनाहरू बनिरहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो त एउटै मात्र योजना छ। पतित मानिसहरूलाई पावन देवी-देवता बनाउने। मानिसहरू भन्ने पनि गर्छन्— पतित-पावन आउनुहोस्। फेरि पनि उहाँलाई नजान्नाको कारण भनिदिन्छन्— हामी नै पतित पावन हौं। त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— पहिला प्रधान न्यायाधीशको सेवा गर। उनलाई सम्झाउनु पर्छ— आत्माहरूको पिता त एक हुनुहुन्छ, उहाँको नाममा शपथ लिन किन लगाउनुहुन्छ? के शपथ लिने समयमा कृष्ण याद आउँछ? क्रिश्चिन सँग सोध्न सक्छौ— के क्राइस्ट याद आउँछ? या गड फादर? जान्दछन्, यदि पाप गरियो भने दण्ड भोग्नु पर्ने हुन्छ। तर बाबाले कहिल्यै पनि दण्ड दिनुहुन्न। उहाँ त गर्नेगराउनेवाला हुनुहुन्छ। धर्मराजद्वारा सजाय दिलाउनुहुन्छ। भगवान् त परमप्रिय हुनुहुन्छ। उनीहरूले त सुख-दुःख दुवै दिने भगवान् नै हो भनेर कलंक लगाएका छन्। के बाबा निर्दयी हुनुहुन्छ? दयालु रूपमा गायन छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म कसरी निर्दयी बन्न सक्छु? मायाले तिमीहरू माथि अकृपा गरेको छ। म त त्यसबाट छुटाउँछु। मायाले तिमीलाई श्रापित गरेको छ। यो पनि खेल हो। सुखधामलाई दुःखधाम हुनु नै छ। भारतवर्ष नै सुखधाम थियो, अहिले दुःखधाम भएको छ। बाबाले फेरि सुखधामको मालिक बनाउनुहुन्छ। बाबा कहाँ दुःखधामको मालिक बनाउनुहुन्छ र! बच्चाहरूले भन्दछन्— बाबा प्यारका सागर हुनुहुन्छ। बाबा हजुरको श्रीमतमा चलेर हामी आफूलाई पावन बनाउने छौं। आफूमाथि दया गर्नेछौं। टिचरबाट जति पढ्छौ त्यति नै आफूमाथि दया गछौं। नत्र त फेल हुनेछौ। अब तिम्रो बुद्धिमा राम्रो सँग ज्ञान छ। तिमीलाई थाहा छ— नलेजफुल, मर्सीफुल, पतितबाट पावन बनाउने एक बाबा नै हुनुहुन्छ। त्यसैले उहाँको मतमा चल्नु पर्छ। आफ्नो मत मतलब रावणको मत। श्रीमतमा नचलेर आफ्नो मतमा वा कुनै मनुष्यको मतमा चल्थौ भने धोका खानेछौ। श्रीमतमा कदम-कदम चल्थौ भने बेडा पार हुन्छ। चढाइ धेरै उँचा छ। अनेक प्रकारका मायाका तुफान आउँछन्। फेरि पनि बाबालाई कसै सँग घृणा छैन। बच्चाहरू पनि यस्तै बन्नुपर्छ। अजामिल जस्तै पापी त सबै छन्। एउटा गीतमा पनि छ नि, म एक सानो बच्चा हुँ। जसरी भन्छन्, म एक महिनाको बच्चा हुँ। बाबा हजुरका पुराना बच्चाहरू त धेरै छन् जसलाई हजुरले पावन बनाइरहनु भएको छ। त्यसरी नै म सानो बच्चालाई पनि पावन बनाउनुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— श्रीमतमा राम्रो सँग चल्थौ भने पुरानो भन्दा पनि अगाडि जान सक्छौ। लिफ्ट पनि त मिल्छ। ढिलो आएकाले तिमीलाई शक्तिहरूद्वारा योगदान मिल्छ। शक्तिहरू (टिचरहरू) पनि नम्बरवार छन्। तिमीले शक्तिहरू सँग बुद्धियोग लगाउनु छैन। तिमी शक्तिहरू सँग शंखध्वनि सुन। बुद्धियोग बाबा सँग लगाउनु छ। बाबालाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ। ढोलबाजा बजाउनु छ। यहाँ कुनै अन्धश्रद्धाको कुरा छैन। कलेजमा कुनै पनि अन्धश्रद्धा हुँदैन। यो ईश्वरीय विश्व विद्यालय हो। ज्ञानका सागर ईश्वर बसेर बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ। मनुष्यबाट देवी-देवता बन्ने तिम्रो लक्ष्य छ। उनीहरू मनुष्यबाट वकिल बनेपछि बुद्धियोग वकिल सँग नै रहन्छ। डक्टर सँग रहँदैन। यो पनि कलेज हो, नकि अन्धश्रद्धा। लक्ष्य

२०७५ आषाढ १४ बिहीबार २८-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

उद्देश्य छ। परमपिता परमात्मा ले हामीलाई पढाइरहनुहुन्छ। गीतामा पनि भगवानुवाच छ, तर भगवान् को हुनुहुन्छ? यो कुरा गीता सुन्ने सुनाउनेहरूलाई पनि थाहा छैन। यी ब्रह्माले पनि भन्दछन्— मैले पनि गीता पढ्छु। अहिलेका मानिसहरूले शास्त्रहरूलाई पनि मान्दैनन्। गीता उठाउँदा उनीहरूको बुद्धि कृष्णतर्फ जान्छ। कृष्णलाई सबै धर्मकाहरूले मान्दैनन्। गीता हो सर्वशास्त्रमयी शिरोमणि शिवबाबाद्वारा उच्चारित महावाणी। गड फादर भनिन्छ, उहाँ स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ। त्यसो भए फादरबाट तिमीलाई स्वर्गको वर्सा मिल्नुपर्छ वा फादरको घरमा जानु छ। भगवानको पासमा जान चाहन्छन्। सबैले मुक्ति नै चाहन्छन्। उनीहरूले जीवन मुक्तिको बारेमा के जानून्। बाबा भन्नुहुन्छ— म त पढाउँछु। म फेरि सर्वव्यापी कसरी हुन सक्छु? सर्वव्यापी भन्दा मुख मीठो हुँदैन। त्यसैले प्यारा बच्चाहरू— यी कुरा राम्रो सँग धारण गरेर धेरै मीठो बन। कोही सँग पनि घृणा गर्नु हुँदैन। सर्जनहरूले कोही जस्तोसुकै गन्दा बिमारी किन नहोस्, उसलाई पनि दया गर्छन्, ठीक पारिदिन्छन्। थाहा पनि हुन्छ, केही नराम्रो काम गरेकोले यस्तो भएको हो, यसको यो कर्मभोग हो। बाबा भन्नुहुन्छ— मायाको प्रवेशता भएकाले मानिसहरूबाट विकर्म नै हुन्छ। पतित बन्छन्। पाँच विकारलाई नराम्रो सम्झेर नै संन्यासीहरू भाग्ने गर्छन्। पवित्रताको मान धेरै छ। यो त तिमीहरूलाई थाहा छ, पहिले हामीले देवताहरूलाई नमन गर्थ्यौं, पछि गएर संन्यासीहरूलाई गर्थ्यौं किनभने उनीहरू पनि पावन बन्छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) राम्रो सँग पढेर, श्रीमत्तमा चलेर पावन बन, आफूले आफैँमाथि दया गर। कहिल्यै पनि निर्दयी बन्नु हुँदैन।
- २) कसै सँग पनि घृणा गर्नु छैन। बाबा समान प्यारको सागर बन्नु छ।

वरदानः— प्रवृत्तिमा रहेर पनि समर्पित भई सेवाको धुनमा रहने बापदादाको दिलतख्तनशीन भव

जो बच्चाहरू प्रवृत्तिमा रहेर पनि समर्पित छन्, उनीहरूको सहयोगद्वारा सेवाको वृक्ष फलीभूत हुन्छ। उनीहरूको सहयोग नै वृक्षको पानी बन्न पुग्छ। जस्तै वृक्षलाई पानी मिलेपछि राम्रो फल निक्लिन्छ, त्यसैगरी श्रेष्ठ सहयोगी आत्माहरूको सहयोगद्वारा वृक्ष फलीभूत हुन्छ। यस्तो सेवाको धुनमा सदा रहने, प्रवृत्तिमा रहेर समर्पित भएर चल्ने बच्चाहरू बापदादाको दिलतख्तनशीन बन्छन्।

स्लोगनः— कम से कम समयमा संकल्पलाई मोड्ने र ब्रेक लगाउने युक्ति सिक्यौ भने बुद्धिको शक्ति व्यर्थ जाँदैन।